

SOBRE EL RECLUTAMENTⁱ

Lev Trotski

9 de juliol de 1940

Versió catalana feta per Alejo Martínez _alejomp@lycos.es - des de: "Sobre la conscripció", en, *Escritos*, tomo XI, volumen 2, pp. 434-436, Editorial Pluma, Bogotá, 1976

Benvolgut camarada Al:

Crec que estem d'acord amb vostè en tots els punts de caràcter principista que es formularen en la seua carta del 6 de juliol.

És molt important entendre que la guerra no anul·la ni dissimula la importància del nostre programa de transició. Tot el contrari. El programa de transició és un pont entre la situació actual i la revolució proletària. La guerra és la continuació de la política per d'altres mitjans. La característica de la guerra és que accelera el desenrotllament. Significa que les consignes del nostre programa de transició es tornaran cada vegada més actualitzades, efectives i importants, amb cada nou mes de guerra. Només en cal, per descomptat, concretar-les i adaptar-les a les condicions existents. Aqueixa és la raó per què jo eliminaria en el seu primer paràgraf la paraula "modificar", perquè pot donar la impressió que hem de modificar quelcom que fa als principis.

Estem absolutament a favor de l'ensinistrament militar obligatori, al igual que del reclutament. Reclutament? Sí. Per l'Estat burgès? No. No podem confiar aquesta tasca, ni cap altra, a l'Estat dels explotadors. En la nostra propaganda i agitació hem de diferenciar clarament aquestes dues qüestions. És a dir, no lluitar contra la necessitat dels treballadors de ser bons soldats i de construir un exèrcit basat en la disciplina, ciència, cossos forts, etcètera, incloent-hi el reclutament, però sí contra l'Estat capitalista que fa abús de l'exèrcit a favor de la classe explotadora. En el seu quart paràgraf vostè diu: "Una vegada que ha entrat en vigència el reclutament, deixem de lluitar contra ell però continua la nostra lluita per l'ensinistrament militar sota el control dels treballadors, etcètera". Jo preferiria dir: "Una vegada que està vigent el reclutament, sense deixar de lluitar contra l'Estat capitalista, concentrem la nostra lluita per l'ensinistrament militar, etcètera, etcètera".

No podem oposar-nos a l'ensinistrament militar obligatori per part de l'Estat burgès al igual que tampoc podem oposar-nos a l'educació obligatòria per part d'aqueix mateix Estat. L'ensinistrament militar apareix davant dels nostres ulls com a part de l'educació. Hem de lluitar contra l'Estat burgès, contra els seus abusos en aquest terreny com en altres.

Per descomptat, hem de lluitar contra la guerra no sols “fins a l'últim moment” sinó durant la mateixa guerra, quan esclate. Però, no obstant, hem de donar a la nostra lluita contra la guerra el seu sentit justament revolucionari, oposant-nos i denunciant sense pietat el pacifisme. La simple i gran idea de la nostra lluita contra la guerra és: estem contra la guerra, però tindrem guerra si som incapaços d'enderrocar els capitalistes.

No veig cap raó per la qual hauríem de renunciar a la consigna de referèndum popular sobre la guerra. És una excel·lent consigna per a desemmascarar la futilitat de la democràcia *d'ells* en qüestió tan vital com la guerra.

No crec que la demanda de guàrdies de defensa obrera haja de suplir-se per l'exigència d'ensinistrament militar universal. La proximitat de la guerra i el propi desenrotllament de la mateixa guerra, amb el consegüent acreixement del xovinisme, provocarà inevitablement pogroms contra els sindicats, organitzacions revolucionàries i periòdics. No podem deixar de defensar-nos. L'ensinistrament universal només pot facilitar-nos la creació de les guàrdies de defensa obrera.

“La propietat governamental de totes les indústries bèl·liques” hauria de reemplaçar-se per “la propietat nacional” o “estatal”.

Aquests són els comentaris que puc fer en relació a la seua carta.

Fraternalment,

L. Trotski

ⁱ “Sobre el reclutament”. *Quarta Internacional*, octubre de 1940. Aquesta fou una carta dirigida a Albert Goldman, que estava escrivent articles sobre el reclutament en el *Socialist Appeal*.